

تیغ مالیات بر ارزش افزوده روی "شاهرگ تولید" در منطقه آزاد چابهار

وقتی با انبوه نولیدات در منطقه آزاد چابهار مواجه می‌شوید ابتدا این سوال برایتان پیش می‌آید مگر محصولات این‌ها خریدار ندارد یا اینکه شاید بنا دارند تولیدات خود را نگهدارند و خدایی ناکرده بازار را به التهاب بکشانند! اما وقتی که با کارشناسان و فعالان اقتصادی در این باره صحبت می‌کنیم تازه متوجه می‌شویم تولیدکنندگان این منطقه، خود قربانی هستند، قربانی قانونی تحت عنوان مالیات بر ارزش افزوده که قرار بود به عنوان یک مشوق جذب سرمایه‌گذاری، برای واحدهای مستقر در مناطق آزاد تا ۲۰ سال لحاظ نشود.

تبعات قرار قبلی

۲۴ دی‌ماه ۱۴۰۰ سعید محمد مشاور رئیس‌جمهور و دبیر شورای عالی مناطق آزاد کشور در خصوص مشکلات و تبعات وضع کردن قانون مالیات بر ارزش افزوده در مناطق آزاد گفت: نقض مقررات و قوانین مرتبط با معافیت‌های مالیاتی و گمرکی در مناطق آزاد موجب کاهش انگیزه و دلسردی تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران شده و درواقع اعمال دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌های غیرکارشناسی باعث ایجاد برخی موانع در مسیر تولید مناطق آزاد شده است.

بنابراین؛ مالیات ارزش افزوده یکی از موانع تولید در مناطق آزاد کشورمان است که می‌طلبد در لحظه، این مانع برداشته شود چراکه شاهد هستیم برخی از کشورها به دنبال این هستند که به هاب تولید منطقه تبدیل شوند و در همین راستا مشوق‌های زیادی را به سرمایه‌گذاران کشورمان پیشنهاد داده‌اند و اگر سرمایه‌گذارانمان که باید از آن‌ها به عنوان سربازان و جهادگران عرصه تولید و اشتغال یاد کنیم، دل در گرو میهن نداشتند، برای مهاجرت لحظه‌ای درنگ نمی‌کردند.

به عنوان مثال؛ یکی از کشورهای منطقه اعلام کرده است که با مشوق‌هایی همچون زمین رایگان و ارائه تسهیلات بدون سود، مالیات صفر و زیرساخت‌های پیشرفته از سرمایه‌گذاران ایرانی و سایر کشورها استقبال می‌کند، قطعا در چنین شرایطی، خلق قوانین یا بهتر بگوییم موانع عجیب و غریب، نوعی خودزنی بوده و به نفع کشور و ملت‌مان نیست.

مصادق بارز تبعات وضع قانون ارزش افزوده در مناطق آزاد بسیار است و ما در این گزارش، به دنبال این هستیم که ببینیم چرا تولید، در برخی کارخانه‌های منطقه آزاد چابهار، قفل شده است. پس با ما همراه باشید.

سید محمد موسوی رئیس کارخانه آریا پروفیل منطقه آزاد چابهار که طی چند سال اخیر درخواست افزایش سهمیه مواد اولیه در بورس را مطرح می‌کرد، اظهار داشت: علاوه بر مصائب گذشته، با چالشی تحت عنوان مالیات بر ارزش افزوده مواجه شده‌ایم درحالی که معافیت مالیاتی در مناطق آزاد، مهم‌ترین مشوق برای تولیدکننده‌ها در راستای حضور و فعالیت در این مناطق بود.

این کارآفرین ادامه داد: متأسفانه ۶ سال قبل و درست بعد از افتتاح، کمتر از چند ماه به تحریم‌ها برخوردیم و بعد از آن امکان واردات مواد اولیه و صادرات را از دست دادیم و عملاً به یک شرکت کاملاً داخلی تبدیل شدیم.

موسوی اضافه کرد: ما تنها کارخانه تولید انواع مقاطع فولادی، لوله‌ها و قوطی‌های فلزی در سیستان و بلوچستان هستیم و در جنوب کشور نیز به عنوان تنها تولیدکننده لوله‌گاز استاندارد فعالیت می‌کنیم.

وی با یادآوری اینکه کارخانه آن‌ها در منطقه آزاد است اما تولیداتش در سرزمین اصلی عرضه می‌شود گفت: امکان واردات مواد اولیه نداریم و مواد اولیه را با سهمیه‌ای که اداره صنعت، معدن و تجارت تامین می‌کرد از بورس خریداری می‌کردیم و مشکل اصلی ما این بود که سهمیه‌ای که می‌گرفتیم کفاف تولیدات کارخانه را نمی‌داد و درواقع برای افزایش سهمیه می‌جنگیدیم چون سرعت تولید بالا بود و سهمیه اختصاص یافته، در کوتاه‌ترین زمان ممکن به محصول نهایی تبدیل و نیروها بی‌کار می‌شدند تا زمانی که سهمیه بعدی به کارخانه برسد.

موسوی تصریح کرد: هم‌اکنون ۱۳۰ نفر در کارخانه پروفیل منطقه آزاد چابهار مشغول به کار هستند و ۶۰۰ شغل غیر مستقیم در سطح استان ایجاد کردیم و در امتداد این فرآیند هم در استان‌های هرمزگان، کرمان و حتی خراسان جنوبی هم افراد زیادی مشغول کسب درآمد هستند.

به گفته وی؛ اگر مواد اولیه را به نسبت توان کارخانه می‌دادند قابلیت این را داشتیم به صورت سه شیفต์ کار کنیم اما همیشه درگیر این موضوع بودیم چراکه تنها به اندازه یک شیفต์ به ما مواد اولیه می‌دادند.

رییس کارخانه تولید پروفیل و مقاطع فلزی منطقه آزاد چابهار گفت: یکی از مشکلات عمده‌ای که برخلاف همه هم صنف‌های خودمان داشتیم این بود که داخل فنس و محدوده منطقه آزاد قرار گرفته بودیم درحالی که یک کارخانه داخلی هستیم و بنابراین باید مواد اولیه را از مبادی گمرک وارد می‌کردیم و مجدداً تولیداتمان را هم از مسیر گمرک خارج می‌کردیم و این کار هم انرژی و وقت زیادی می‌برد و بعضاً به روزهای تعطیل می‌خورد و هزینه‌های زیادی متحمل می‌شدیم و می‌شویم.

موسوی درخصوص چالش مالیات بر ارزش افزوده تولیدکننده‌ها در منطقه آزاد چابهار اظهار داشت: متأسفانه در اقدامی عجیب! قانون ارزش افزوده را برای مناطق آزاد تعریف و تصویب کردند و ظاهراً کسانی که این قانون را گذاشتند و دستورالعمل اجرایی آن را نوشتند، کارخانه‌هایی مثل ما که ۱۰۰ درصد مواد اولیه‌مان داخلی است را مورد توجه قرار ندادند.

وی ادامه داد: از یک قطعه پیچ تا سایر لوازم کارخانه ما، تماماً داخلی است اما از آنجاکه طبق مقررات سنوات گذشته موظفیم مواد اولیه کشورمان را از مسیر گمرک وارد کنیم و محصولات تولیدی را از منطقه آزاد خارج کنیم، طبق مقررات جدید «کسانی که به مناطق آزاد کالا وارد و یا خارج می‌کنند» باید ۹ درصد ارزش افزوده بدهند. در اینجا دقت نشده که این محصولات بعد از تولید در منطقه آزاد چابهار مجدداً به داخل کشور برمی‌گردد.

موسوی با اشاره به پیگیری‌ها و نامه‌نگاری‌های خود در این خصوص اظهار داشت: نامه‌هایی به همه ارگان‌ها فرستادیم متأسفانه چون منطقه آزاد چابهار درگیر مشکلاتی همچون عدم تشکیل هیات مدیره جدید است تاکنون نتوانستیم این مانع خطرناک را کنار بزنیم تا اینکه گمرک اعلام کرد که اگر این قانون تصویب شده پس باید ۹ درصد مالیات را پرداخت کنید، یعنی وقتی مواد اولیه وارد می‌شود ۹ درصد ارزش افزوده بدهیم و زمانی هم که تولیدات را خارج می‌کنیم باید ۹ درصد مالیات پرداخت کنیم! که با پرداخت سایر عوارض، این پرداختی حدود ۳۸ درصد می‌شود چون وقتی تولید می‌کنید ارزش افزوده مضاعفی ایجاد می‌شود.

موسوی تصریح کرد: مجموع سود حاصل از تولید کارخانه ما تنها ۱۰ درصد است و اینطور نیست که برخی تصور کنند بازار آزاد است و هر قیمتی که می‌خواهیم می‌توانیم محصولاتمان را بفروشیم، هزار تومان بیشتر قیمت بدهیم، هیچکس تولیدات ما را خریداری نمی‌کند.

رییس آریا پروفیل منطقه آزاد چابهار بیان داشت: قبل از این قانون هم، ارزش افزوده را به بورس پرداخت می‌کردیم، و موقعی که کالا را می‌فروختم مانند همه کارخانه‌های دیگر کشور وقتی از مشتری ۹ درصد ارزش افزوده را می‌گرفتیم مابه تفاوت پرداختی و اضافه دریافتیمان را هر ۳ ماه طبق لیست به اداره مالیات تقدیم می‌کردیم و در همین راستا سال گذشته بیش از ۳۸ میلیارد تومان فقط ارزش

افزوده به اداره دارایی پرداخت کردیم.

وی ادامه داد: هنگامی که در داخل کشور ۹ درصد ارزش افزوده را به بورس پرداخت می‌کنید و زمانی هم که از مصرف‌کننده نهایی ۹ درصد ارزش افزوده را می‌گیرید، مبلغ هم مقداری افزایش می‌یابد، چون ارزش افزوده واقعی ایجاد شده است، وقتی در میزان ارزش افزوده واقعی مبلغ کم می‌شود و یک عدد به دست می‌آید که رقم آن را هر سه ماه به اداره دارایی پرداخت می‌کنیم که الان این مورد را در نظر نگرفته‌اند و گفته شده است که باید از کل مبلغ فاکتور فروش ۹ درصد بدهید و این رقم، از سودی که قرار است عاید ما شود بیشتر می‌شود و به ازای هر کیلوگرم تولید باید پنج هزار تومان ضرر بدهیم، با چنین وضعیتی توانسته‌ایم با چنگ و دندان، کارخانه را سرپا نگهداریم اما به جرات می‌گویم با وجود این شرایط دیگر توانی برای ادامه نمانده است و از مقامات کشوری می‌خواهیم قبل از اینکه کارخانه‌های منطقه آزاد چابهار، متروکه شوند، اقدامی فوری انجام دهند.

این فعال اقتصادی تاکید کرد: الان کارخانه تولید مقاطع فلزی ما در منطقه آزاد چابهار در آستانه تعطیلی قرار گرفته است، گزارش و جلسات متعددی در این خصوص انجام شده و استاندار سیستان و بلوچستان هم پیگیر است ولی متأسفانه روند اقدامات و پیگیری‌ها بسیار کند انجام می‌شود و توان شرکت ما آنقدر زیاد نیست تا بتوانیم با این قانون، کارخانه را اداره کنیم.

وی در خصوص میزان سرمایه‌گذاری در این کارخانه هم گفت: یک‌هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان برای کارخانه سرمایه‌گذاری کرده‌ایم و ماهانه بیش از یک و نیم میلیارد تومان هزینه حقوق و بیمه داریم، وام‌های مختلف بانکی و مشکلات دیگر را هم اضافه کنید.

وی تصریح کرد: عملاً همه خطوط تولید خوابیده و نمی‌توانیم تولید کنیم چون نمی‌توانم بفروشیم چراکه نمی‌شود تولیدات را از منطقه آزاد خارج کرد.

از این سرمایه‌گذار خواستیم راهکاری ارائه دهد، که اظهار داشت: باید ما را از آن قانون گمرک معاف کنند چون ۱۰۰ درصد داخلی هستیم و لازم نیست محصولات را از گمرک ببریم به داخل و خارج، یا اینکه دستورالعمل اجرایی را اصلاح کنند تا همچون روال گذشته پیش ببریم.

به گفته وی: تعطیلی کارخانه به چند روز آینده بسته است و به چند هفته و ماه نمی‌رسد، چهار ماه است که داریم این وضعیت را تحمل می‌کنیم، حتی طی ۲ ماه اخیر راه خروج تولیدات ما را بسته‌اند چون باید ۹ درصد را پرداخت کنم.

موسوی اضافه کرد: نمی‌دانم چرا هیچ اهمیت ویژه‌ای به این موضوع مهم نمی‌شود، همه قول می‌دهند ولی حرکت جهادی انجام نمی‌شود، حرف‌ها و نامه‌نگاری‌هایی که می‌شود را بعد از یک ماه پاسخ می‌دهند، شاید در این خصوص به درستی اطلاع رسانی نشده است و امیدواریم حرکتی انجام شود تا مجبور نشویم کارخانه را تعطیل کنیم، نیروهای این کارخانه هرکدام بیشتر از پنج فرزند دارند و با چنین وضعیتی قطعاً نمی‌توانند زندگیشان را بگذرانند.

این فعال اقتصادی تاکید کرد: نباید از مجموع درآمد، ۹ درصد مالیات ارزش افزوده بگیرند، این یک مبلغ بسیار بالایی می‌شود. اصلاً معنی ندارد کسی ۲ مرتبه ارزش افزوده پرداخت کند، اگر مواد اولیه از خارج وارد شود ۹ درصد داده نمی‌شود و اینجا ما را خارجی فرض کرده‌اند و گفته شده چون ما مواد اولیه‌ای از خارج وارد نمی‌کنیم و نباید ارزش افزوده بدهیم، این ۹ درصد را از کل فرآیند تولید می‌گیرند.

وی افزود: سه تا چهار برابر سود ماهانه کارخانه‌ام را باید بابت مالیات بر ارزش افزوده پرداخت کنم، به جای اینکه سود کنم باید پنج هزار تومان دیگر هم اضافه پرداخت کنم.

موسوی ادامه داد: جالب اینجاست که همه هم نسبت به این موضوع صحنه گذاشته‌اند که ۱۰۰ درصد، این رویه برای آریا پروفیل اشتباه است اما تنها چیزی که گفته می‌شود این است که قانون به ما گفته این مبلغ را بگیرید، همه قول می‌دهند این رویه را اصلاح کنند اما چهار ماه طول کشیده و کاری انجام نشده است.

موضوع مالیات بر ارزش افزوده مناطق آزاد حتی دست و پای واحدهای فراوری و بسته‌بندی را هم تا حدودی بسته است و برای روشن شدن این وضعیت گفت و گوی کوتاهی با فعالان حوزه فراوری و بسته‌بندی برنج در منطقه آزاد چابهار داشتیم؛

محمد جعفری دبیر انجمن کارخانه‌ها و فراوری برنج در این خصوص اظهار داشت: وارد کنندگان برنج به علت اینکه کالایشان کاملاً وارداتی است ۹ درصد آن را به عنوان مالیات بر ارزش افزوده می‌گیرند.

وی ادامه داد: هنگام واردات، ارزش افزوده از بخش وارداتی گرفته می‌شود، می‌گویند زمانی که می‌خواهیم محصول را به سرزمین اصلی

صادر کنیم بازهم باید به قیمت کف بازار برنج را کیلویی ۲۴ هزار تومان عرضه و مجدداً ۹ درصد آن را مالیات بدهیم.

میریلوج رئیس صنایع اتاق بازرگانی چابهار نیز گفت: قیمت‌ها مصوب شده است، الان بحث بر سر رقابت نیست بلکه ما امکان فروش نداریم و نمی‌توانیم برنج را با ضرر بفروشیم و درواقع اگر فعالیت ما در سرزمین اصلی و غیر از منطقه آزاد بود، مالیاتی پرداخت نمی‌کردم.

وی گفت: ما مالیات را پرداخت می‌کنیم اما به همان طریقی که وارد کننده پرداخت می‌کند، اگر مالیاتی در جای دیگر پرداخت کردیم دوباره همان میزان را در اینجا از ما نخواهند.

«در بحث واحدهای فراوری همچون برنج بیان این نکته خالی از لطف نیست؛ این واحدها برخی مواد خود همچون گونی و نخ و سایر ملزومات را از داخل کشور یا همان سرزمین اصلی وارد منطقه آزاد می‌کنند که در بدو ورود باید مالیات این مواد یا کالاها را بپردازند، برنج فراوری نشده‌ای را هم که از خارج کشور وارد منطقه می‌کنند نیز مالیات دارد و بازهم بعد از بسته بندی و موقع خارج کردن محصول نهایی باید مالیات پرداخت کنند»

درد دل تولیدکننده‌های منطقه آزاد را شنیدیم و نوشتیم، حال بینیم مسوولان حوزه اقتصادی منطقه آزاد چابهار چه رویکردی نسبت به این موضوع دارند، بنابراین با معاون اقتصادی و جذب سرمایه‌گذاری منطقه آزاد چابهار گفت و گو می‌کنیم.

به گفته محمد هدایی؛ در ارتباط با موضوع تصویب قانون جدید مالیات ارزش افزوده و تسری آن به مناطق آزاد چند نکته اساسی وجود دارد، این نکات از نظر قانون‌گذار دیده نشده است و همچنین در اجرای قانون دستورالعملی که برای آن از طرف سازمان امور مالیاتی تهیه و به گمرک جمهوری اسلامی ابلاغ شده است مشکلات بسیار زیادی دارد.

وی افزود: که پس از پیگیری‌های بعمل آمده طی نامه مشترکی با امضای رئیس سازمان امور مالیاتی، معاون گمرک جمهوری اسلامی، مشاور رئیس جمهور و دبیر شورای عالی مناطق آزاد و وزیر اقتصاد و دارایی برای توقف اجرای قانون مالیات ارزش افزوده در مناطق آزاد تهیه و به دفتر ریاست جمهوری ارسال شد، تا در جلسه سران قوا مطرح شود و دستور توقف اجرای مالیات بر ارزش افزوده در مناطق آزاد تا برطرف شدن مشکلات اجرایی ناشی از تبصره ۳ ماده ۱۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده اخذ شود که متأسفانه هنوز به نتیجه نرسیده است.

« در تبصره سه ماده ۱۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده آمده است که در صورتی که مودیان به عرضه توام کالاها یا خدمات مشمول مالیات و معاف از مالیات اشتغال داشته باشند، صرفاً مالیات‌های پرداخت شده مربوط به کالاها یا خدمات مشمول مالیات در حساب مالیاتی مودی منظور خواهد شد»

هدایی تصریح کرد: به هر صورت اخذ مالیات ارزش افزوده از طرف سازمان امور مالیاتی، به گمرک جمهوری اسلامی محول شده است و کالا برای ورود و خروج از منطقه آزاد باید از مسیر گمرک عبور کند.

معاون اقتصادی منطقه آزاد چابهار گفت: با توجه به اینکه در دستورالعمل اجرایی آمده است که هرگونه مواد اولیه‌ای که از خارج وارد می‌شود باید مالیات ارزش افزوده آن پرداخت شود، بخشی از مواد اولیه که از داخل سرزمین اصلی وارد می‌شود و تولیدکننده هنگام

خریدن ارزش افزوده آن را پرداخت کرده و سرمایه گذار مجدد باید این مواد خریداری شده را وارد منطقه کند بازهم گمرک از آن مالیات می گیرد و این یک مشکل خیلی اساسی ایجاد کرده است، هرچند سازمان امور مالیاتی این موارد و دریافتی ها را در اعتبار مالیاتی محسوب کرده است.

وی با طرح یک مثال، مسئله را اینگونه تشریح کرد: نکته ای که پیش می آید اگر تاجری یک میلیارد تومان مواد اولیه خریده باشد هر دفعه که مواد اولیه را وارد می کند باید یک ۹ درصد به فروشنده ای که داخل سرزمین است ارزش افزوده پرداخت کند و یک ۹ درصد هم گمرک از آن می گیرد که ۹ درصد دوم غیر قابل برگشت خواهد بود.

هدایی ادامه داد: اگر چای یا برنج از خارج وارد کشور شود، زمانی که در گمرک ارزش افزوده را حساب می کنند قیمت هر کیلو چای را ضربدر ارزش ارز می کنند و ۹ درصد از این را ارزش افزوده می گیرند اما وقتی تولید کننده در منطقه آزاد قرار می گیرد قیمت مصرف کننده ای که روی قوطی زده شده را از آن می گیرند!

آنچه مشخص است، سرمایه در گردش بخش مهمی از فرآیند تجارت است بدین معنا که پولی که باید در چرخه کار و تولید باشد در بخش مالیات بلوکه می شود و به عنوان اعتبار مالیاتی لحاظ و از دست تولیدکننده خارج می شود و این خود، یک معضل بزرگ برای سرمایه گذاران است.

تصمیم های حوزه قانون گذاری با اقتصاد جهانی متناسب باشد

نصرالله ابراهیمی مسوول اداره سازمان منطقه آزاد چابهار بر این باور است که؛ از چابهار به عنوان شاهراه و کریدور تجارتي دنیا یاد شده است و باید از این ظرفیت و موقعیت جغرافیایی راهبردی به خوبی استفاده کنیم تا بتوانیم در رونق اقتصادی و صادرات کشور نقش آفرین باشیم.

وی با اشاره به مباحث قانونگذاری اظهار داشت: در حوزه تقنینی پیشنهاد می‌کنم تصمیمات و اتفاقاتی که قرار است رقم بخورد باید حتما متناسب با اقتصاد جهانی باشد و هیچ قانونی را نمی‌توان بدون نگاه و توجه به تعاملات اقتصادی دنیا با کشور و منطقه وضع کرد چون نبود چنین توجهی باعث ایجاد تعارضات حقوقی و اجرایی آتی برای فعالان اقتصادی و مسئولان امر می‌شود و در روند تعاملات اقتصادی اختلال و حتی انسداد در امور ایجاد می‌کند.

مسوول اداره سازمان منطقه آزاد چابهار با اشاره به اهمیت موضوع مالیات بر ارزش افزوده اظهار داشت: تنها مزیت و تشویق برای فعالان اقتصادی و سرمایه‌گذاران در منطقه آزاد، این است که متمایز با فعالان اقتصادی سرزمین اصلی باشند و این تمایز باید در نوع قانونگذاری و نحوه نگاه مدیران اجرایی و نظارتی در حوزه های مختلف لحاظ شود.

ابراهیمی تصریح کرد: تفاوت و تمایز به معنای اجرا نکردن قانون نیست بلکه منظورمان، یک برتری و ایجاد جاذبه و انگیزه برای فعالان اقتصادی مناطق آزاد است که باعث شود افراد به دنبال سرمایه‌گذاری در این مناطق باشند.

تا اینجای گزارش آمديم که حرف آخر را بزنيم؛ قطع به يقين وضع چنین قوانینی (مالیات بر ارزش افزوده مناطق آزاد) در نهایت منجر به فلج شدن تولید و اشتغال می‌شود و باید، با اتخاذ تصمیمی انقلابی و خارج از بروکراسی خشک اداری، چنین موانعی را نه تنها کنار زد بلکه برای همیشه نابود کرد تا از نابودی تولید و اشتغال در میهن‌مان جلوگیری کنیم.

نباید فراموش کرد که جمهوری اسلامی ایران دارای ذخایر و مواد معدنی و انرژی فراوانی است که اگر به موقع و در یک چشم‌انداز روشن از این مواهب الهی بهره کافی و لازم را نبریم مسلما این مواد معدنی به صورت خام راهی برخی کشورهایی می‌شود که، سودای تبدیل شدن به هاب و شبکه تولید را در سر دارند!

مسلمانا وقتی رهبر معظم انقلاب، هر سال را به تولید و اشتغال و کارآفرینی گره می‌زنند، دشمن هم بیکار نمی‌نشیند و همه توان خود را به کار می‌گیرد تا در مسیر شکوفایی اقتصادی ایران مانع ایجاد کند.

انگار رقبای خارجی ما بیشتر از برخی داخلی‌ها نسبت به بیانات و توصیه‌های رهبر انقلاب توجه دارند، بنابراین نگارنده مجبور است اینگونه بنویسد: هر شخص یا اشخاصی در هر پست و مقامی بخواهند در روند اهداف عالی نظام، مانع ایجاد کنند یا «از سواد اقتصادی لازم برخوردار نیستند و یا اینکه خدایی ناکرده، دانسته یا ندانسته عامل عقب‌ماندگی کشور» شده‌اند.

پس سزاوار نیست، با داشتن ظرفیت‌های کم‌نظیری در حوزه‌های مختلف از جمله انرژی و ذخایر ارزشمند معدنی و از همه مهم‌تر جوانان و سرمایه‌گذاران پُرتلاش و با انگیزه‌مان، پرونده تولید و اشتغال را در کلاف بروکراسی اداری و مقررات خلق‌الساعه، بپیچیم.

